

Στ. Ξενοπούλος

ιδιαιτέραν σημαίαν καὶ ἰδίους ἀρχηγούς, τοὺς Καπεταναραίους, οἵτινες τοὺς ὠδήγουν εἰς τὰς μάχας μισθοδοτούμενοι ὑπὸ τῆς Πύλης· ε') διετήρουν ἴδιον ἀντιπρόσωπον ἐν Κων/λει συνεννοούμενον ἀπ' εὐθείας μετὰ τῶν Ὀθωμ. ἀρχῶν· ζ') εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ παρουσιάζωνται ἔνοπλοι εἰς τὰς ἀρχὰς Αὐλῶνος, Δελβίνου καὶ Ἀργυροκάστρου· ζ') δὲν ἐπλήρωναν τελώνιον, τὸ λεγόμενον **κουμέρκι**, τὰ δὲ προϊόντα τῆς Χειμάρρας μεταφερόμενα ἀπὸ τόπου εἰς τόπον εἰς οὐδένα ὑπεβάλλοντο φόρον· η') τὰ πλοῖα τῶν, κατὰ τὸν εἰσπλουν εἰς τοὺς διαφόρους λιμένας τῆς Ἡπείρου, εἰς οὐδὲν τέλος οὔτε εἰς ἐπι-

θεώρησιν τινα καθυπεβάλλοντο. θ') Ἀντὶ ὅλων τούτων, ὡσάκις ἐπέκειτο πόλεμος Τούρκων κατὰ τῶν ὁμόρων Βενετῶν, οἵτινες ἦσαν τότε κύριοι τῶν παραλίων χωρῶν τῆς Ἡπείρου, προσεκαλοῦντο ὡς ἐθελονταὶ ναῦται εἰς τὸν ὀθωμ. στόλον ἀδρόως μισθοδοτούμενοι. Ἀλλ' οἱ Τούρκοι, βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον, ὑπὸ τὴν πρόφασιν τῶν μεταρρυθμίσεων, κατήγγησαν τὰ πλεῖστα τῶν προνομίων, ἀπὸ δὲ τοῦ 1908 οἱ Νεότουρκοι ἀπεπειράθησαν νὰ τοὺς τὰ ἀφαιρέσουν ὅλα. Ἀλλ' οἱ Χειμαρριῶται ἀντέστησαν ἀποτελεσματικῶς.

Ἔνεκα τοῦ ὄρειοῦ καὶ ἀγόνου τῆς χώρας, ἐλάχιστα παραγούσης, οἱ πλεῖστοι τῶν κατοίκων τῆς Χειμάρρας εἶνε διεσκορπισμένοι εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Οἱ δὲ ἀπομένοντες ἀσχολοῦνται κυρίως εἰς τὴν κτηνοτροφίαν, τὴν καπνοφυτείαν καὶ τὴν καλλιέργειαν τῶν ἐσπεριδοειδῶν. Οἱ τὰ παράλια οἰκοῦντες, καταγίνονται εἰς τὴν ἀλιεῖαν χρησιμοποιοῦντες τοὺς ὄρμους Πάνορμον, Σπίλαν καὶ Παλισκάρι.

ΤΟ ΚΑΜΠΑΝΑΡΟΣΚΟΙΝΟ

Ἔτσι νᾶχη πῶθανε τοῦ παπᾶ τὸ γάϊδαρο
μέσα σὶδ προαύλιο!

Ἔτσι νᾶχη πῶθανε μὲ χλωροαμπελόβεργες
τὸ καμπαναρόσκοινο!

Ὁ διαβολογάϊδαρος, ὀποπῆε κι' ὠρέχτηκε
τὸ καμπαναρόσκοινο!

Τὸ χωρὶ' - ὄλο ξύπνησε π' ἄκουε τὸ σήμαμα,
κ' ἔλεε πῶς ἐσήμαινε ὁ παπα-Γεράσιμος!

† Α ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ